

ŠPUNT M.

ČASOPIS ČESKÉ MLÁDEŽE VE ŠVÝCARSKU

Ve vánočním poselství ukázalo světlo hvězdy pastýřům cestu k Jezulátku. V dnešní době se staly vánoce slavností světla, řetězy žárovek i velké svítící hvězdy nás přivádí do sváteční nálady.

Je toto světlo pro nás nutné, abychom v tom chladném, mlhavém čase se připravovali na vánoce?

Z vyprávění rodičů vím, že i oni mívali krásné svátky, ovšem oni se dokázali radovat z tak mála. Nebyly to ty pod jídlím se prohýbající stoly a hromady drahých dáreků, byly to svátky lidského tepla a pohody, u stolu se setkávali lidé sobě blízcí, s úctou brali do ruky knížky, které si nadělili a v duchu přetékali city. A všem bylo jasné, že ta vzájemná láska, porozumění a úcta nesmí být jen projevem vánočním, kdy se stali hodnějšími než jindy, ale musí být všedním dnem.

Vyzní přicházející vánoce u nás i v okolí stejně?

Co budeme vyprávět my později?

AŽ TICHÁ, VLÍDNÁ
HVĚZDA BETLÉMSKÁ
ZÁŘÍ KAŽDĚMU Z VÁS
CELÝ ROK V DROBNÝCH
RADOSTECH.

Vaše redakce

VANOCNÍ KVIZ

O vánocích se často rodina sejde po dlouhé době konečně jednou pohromadě. A hrávají se také společenské hry. Což abychom si zkusili letos něco nového — třeba takový „vánoční kvíz“? U každé otázky máme tři možné odpovědi a jenom jedna z nich je správná. Zkusme si udělat „domácí soutěž“, kdo bude mít víc správných odpovědí. Třeba o oříšek nebo o bonbon ze stroměčku!

1. První jesličky se stavěly:

- a) ve Španělsku v době raného baroka
- b) v Čechách za arcibiskupa Jana z Jenštejna
- c) v Itálii ve 13. století podle návodu sv. Františka

2. Postavičky voła a oslika patří do jesliček:

- a) protože to uvádí evangelium
- b) podle starozákonního proroctví
- c) bez biblické tradice. Jde jen o realistické zobrazení toho, že Kristus se narodil v opravdových jeslích

3. Svátek Svaté Rodiny:

- a) připadá na 1. neděli v lednu
- b) slaví se v neděli ve vánočním oktávě, a není-li tam neděle, tedy 30. 12.

c) byl poslední liturgickou úpravou zrušen

4. Půst na Štědrý den:

- a) není předepsán
- b) existuje, ale může se přesunout na 23. 12., kdyby někomu působilo potíže držet jej 24. 12.
- c) je to jeden z velkých postních dnů a zavazuje každého katolíka od 21 let

5. Ježíš Kristus byl podle lidského původu potomek Davidův. Král David žil:

- a) přibližně 200 let před Kristovým příchodem
- b) přibližně 1000 let před Kristem
- c) není se přesně — udává se asi 2500—3000 let před narozením Krista

6. V evangeliu čteme, že Josef s Marií se vydali z Nazareta do Betléma kvůli sčítání lidu. Betlém byl od Nazareta vzdálen:

- a) necelých 25 km
- b) přes 100 km
- c) skoro 500 km

7. Andělé zvěstovali narození Páně:

- a) všemu betlémskému lidu
- b) mudrcům od východu
- c) pastýřům stád

8. V evangeliu se dočítáme, že bylo nařizováno od císaře Augusta, aby se v celá říši provedlo sčítání lidu. Která to byla říše?

- a) izraelská
- b) římská
- c) judská

9. O okolnostech narození Páně mluví:

- a) všichni evangelisté
- b) jen jeden
- c) jen dva

10. Doba vánoční končí:

- a) svátkem Krstu Páně
- b) dnem „Hromnic“ čili „Uvedení Páně do chrámu“, jak se nyní říká
- c) svátkem svatých Tří králů čili Zjevení Páně

31.1.87

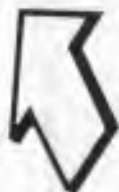
PRODLOUŽENA

se koná obvykle v sále kostela sv.Ulricha ve Winterthuru od 20.00hod.

Rezervace míst a večere je nutná kvůli množství na tel. čísle

052/27 39 17

ODPOVĚDI

Otázek je deset. Jedna správná odpověď tedy znamená deset procent. Chci věřit, že všichni splníte „na sto procent“. Věřím také, že všichni víte, že ani stoprocentní vědomostí nestačí — pokud člověk k vědomostem nepřidá — SRDCE. Lásku. Lásku, s kterou přijímáme narozeného Krista — hlavně ve svých blízcích.

Ale abyste se už déle nenapínali a mohli zkontrolovat své odpovědi — a případně „vyinkasovat“ svůj vítězný oříšek či čokoládu — tedy správné odpovědi jsou:

- 1. c, — 2. b, — 3. b, — 4. a, —
- 5. b, — 6. b, — 7. c, — 8. b, — 9. c, — 10 a,

Okolo Nového roku

Na Nový rok
o slepičí krok.

Na Tři krále
o krok dále.

Na Hromnice
o hodinu více.

Z Čech a Moravy

Rok má krok.

Z Moravy

Jak na Nový rok, tak po celý rok.

Z Čech

Najdi cestu od
jednoho bílého
čtverce k druhému

!

HUMOR - KOŘENÍ ŽIVOTA - I EMIGRANTSKÉHO

Když byl papež Jan XXIII. ještě kardinálem, seděl při jakési hostině vedle ateisty. Ten mu řekl: "Pane kardinále, vy jíte dokonce i pochoutky?" Kardinál se zasmál: "Te víte, dobrý Pán Bůh nestvořil tyto věci jen pro darebáky."

Dobrá nálada je jako olej, který stroji dodá novou sílu.

Karlíku, proč Hannibal se svým mohutným vojskem překročil Alpy?" "Protože tehdy ještě nebyl hotový tunel Mont Blancem, pane učiteli."

Kdo chce poznat tajemství pod povrchem věcí, pro toho je jen jedna cesta - cesta k lidskému srdci.

Karl Stern: Die Flucht vor dem Weib

"Je pravda, že jsi zrušila své zasnoubení." "Ano. Nelíbil se mu můj účes. Moje přítelkyně mu nešly pod nos. Předpisoval mi, co mám jíst, číst, na jaké filmy chodit. A když se jednoho dne oženil s jinou, tak jsem toho měla opravdu už po krk."

Jakou má náš život cenu? Před Bohem takovou, jako naše činy. A jakou cenu mají naše činy? Tak velkou, kolik lásky jsme do nich vložili.

P.A.Zavatta: 12 Jahre im Sowjetparadies. Otěsná kniha švýcarského ho kněze ze sovětských koncentráků, vydaná Kanisius Verlag, Freiburg

Číšník: "Proč jste převrhnul ten šálek s kávou?" Host: "Já? Vůbec ne. Káva je tak slabá, že omdlela sama od sebe."

Odpustit druhým je předpokladem, aby nám Bůh odpustil. Adalbert Hoffmann

Paula Wessely věnovala muži, který jí vytapetoval byt, volný lístek na premii. Když přišel účet za tapetování, četla s úžasem poslední položku: "Za tři přesčasové hodiny v divadle: 20 šilinků."

Žijí-li rodiče podle víry, stanou se příkladem a svědectvím pro dítě, první a rozhodující hlasatelé a připravovatelé jeho víry. Svou láskou ulehčí dítěti cestu k tomu, aby se samo stalo milujícím člověkem. Tak mu vybudují pevný základ pro budoucí život.

Churský biskup Vonderach.

"My, v USA máme pravou svobodu. Můžeme nadávat i na svého presidenta."

"My, v Československu máme také pravou svobodu, můžeme na vašeho presidenta také nadávat."

"Sám nemůžeš být šťastný." Název knihy Raoula Follereaua s podtitulem 40 let boje proti sobectví.

Padesátiletý Kohn se oženil s dvacetiletou ženou. Než se ženil, domlouval mu kamarád: "Uvaž, Kohn, teď máš padesát, ona dvacet, za dvacet let bude mít sedmdesát, ona čtyřicet. Řekni -- k čemu potřebuješ tak starou ženskou?"

Nápis na blázinci: Nejsou zde blázni všichni, kteří tu jsou a nejsou tu všichni, kteří jsou blázni.

Grün střežně ustarostněného Kohna. "Čo je tí?" "Ale, mrzutá vec. Zasnúbil som dcéru a slúbil som desaťtisíc mariek vena. Zajtra by mala byť svatba a mne chýba polovica vena." "No a? Aj tak sa zvykne dávať len polovica." "To ja viem. Ale práve táto polovica mi chýba!"

Staré kalhoty jsou jako nové auto - lesknou se

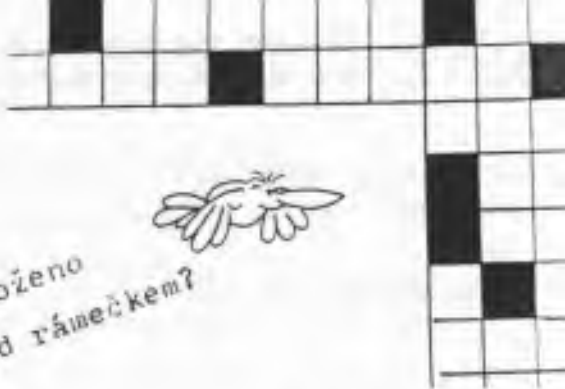
Na zákopy padají prvé šrapnely. Voják Kohn sa rozreva smerom k nepriateľovi "Hoväda, nestrieľajte, veď sú tu ľudia!!!"

V roce 1957 bylo vydáno v USA za kráslicí prostředky, krémy, pudry atd. skoro 4 miliardy dolarů.

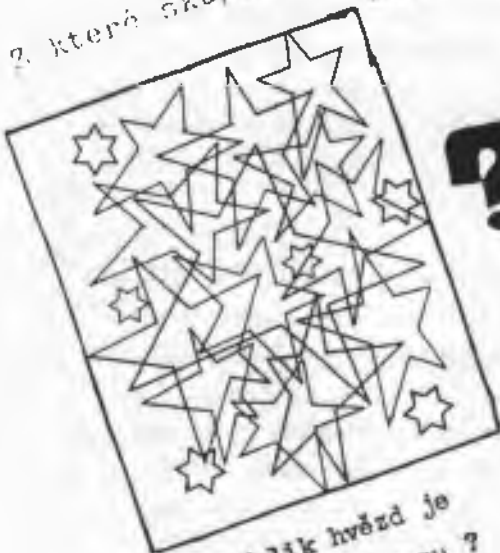
Vo vystahovaleckej kancelárii, po Hitlerovom nástupe k moci, dajú Kohnovi do ruky glóbus, aby si na ňom našiel miestečko, kde by bol v bezpečí. Chvíľu ho krúti, potom sa pýta: "Iný glóbus nemáte?"

Přebytky bohatců jsou /mohly by být/ dobrodiním chudých. - Sv. Augustin.

Skalický pudmistr dal raz vybuchovať: "Na známosť sa dáva, aby každý majiteľ domu aspoň 24 hodin pred požiarom mal pri dome nachystaný škopek vody, hák a rebrik. Kto to zanedbá, bude platiť 10 zlatých šajnov pokuty!"

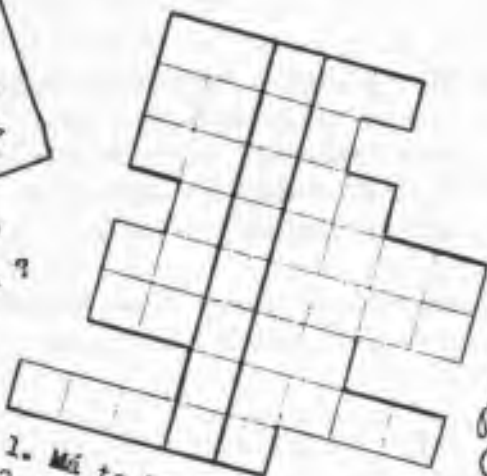

2. které skupiny dílů je složeno
auto nad rámečkem?

Kolik hvězd je
v tomto obrazu ?

?????????

1. Má to každý v puse
2. Bum....Prásk...
3. Hlavní město Československa
4. Dává nám teplo a světlo
5. Moravské město známé výrobou sýrů
6. Zvíře, které si dělá velké zásoby potravy
7. Husitské město na řece Lužnici
8. Herec co tě rozesměje

Mezi oběma obrázky je
a rozdílů. Najdeš je?

NÁŠ ROZHOVOR

(Rozhovor s panem E.Hoffmannem, tajemníkem svazu čs.politických vězňů v exilu - Muklů.)

1. Co znamená slovo "MUKL"?

Slovo "MUKL" = muž určený k likvidaci

2. Cíl a úkol vašeho sdružení?

Cílem a úkolem našeho sdružení je: a/ sdružovat bývalé politické vězně žijící kdekoli ve svobodném světě,

b/ péče o rozvoj politické kultury v životě čs.exilu, která spočívá v důsledném prosazování demokratických zásad a v potírání všech autokratických tendencí, o něž bohužel není nouze,

c/ trvale všemi dostupnými prostředky odhalovat zločinnost komunismu před západní veřejností, připomínat ji našim krajanům, kteří mnohdy rádi zapomínají a převážně osvětovou činností aktivně napomáhat k znovunastolení demokracie ve vlasti. Zkrátka zachovat i v exilu věrnost ideálům, pro něž jsme byli vězněni u vědomí solidarity s těmi, kteří pro humanitní ideál svobody byli ochotni přinést jakoukoli oběť.

d/ sociální péče o komunistickým pronásledováním zdravotně či existenčně postižené bývalé politické vězně, případně jejich rodinné příslušníky.

3. Jaké asociace v dlouholetém politickém vězni vyvolává pojem komunismu?

Pokud jde o stupeň zvrácenosti, jsou to asociace obdobné těm, které vyvolává pojem "nacismu":

Třídní nenávisť = rasová nenávisť

Nadřazená třída a méně-

cenné třídy ve společnosti = čistá rasa a méněcenné

Třídní boj, potlačování ras

"Vykořisťovatelské" třídy = likvidace méněcenných ras

Světová revoluce = ovládnutí světa

U komunismu shledáváme však rafinovanější a tím nebezpečnější

avšak stejně zhoubnou ideologii a taktiku, přičemž v brutali-
tě si komunismus ■ nacismem v ničem nezádá.

4. Cítíte se být Čechem? A co to pro vás znamená?

Čechem se cítím být v exilu ještě víc než doma, protože mám možnost srovnávat Čechy s příslušníky ostatních národů svobodného světa a toto srovnání vyplyne v mnohém ohledu v náš prospěch, zvláště s ohledem na vznik nové, ač zatím nepočtené mravní elity v důsledku dlouhodobého utrpení národa pod jhem surové tyranie. Pro mne to znamená, že ani všechna velká zklamání mě nemohou zbavit vřelého vztahu k vlastnímu národu, protože věřím v jeho genia a jeho věčné poslání.

5. Věříte v Boha? - (konsekvence)

V Boha nevěřím, o Bohu vím, protože Jeho existence je lidským rozumem bezpečně poznatelná. Věřím však ve zjevenou Pravdu, jak je obsažena ve Starém a Novém Zákoně. Důsledek: bezmezná důvěra v konečné vítězství Pravdy a spravedlnosti.

6. Nepozorujete též nezdravou toleranci v církvi a v západních demokraciích?

Kladete mi velice aktuální otázku. To je totiž to, čeho se lze nejvíce obávat. Existence parlamentní demokracie je bezprostředně závislá na mravní úrovni každého jednotlivce, a to především k kritických situacích. Chceme-li, aby se svobodný svět ubránil, ale rozšířil sféru svého vlivu na oblast komunisty zotročených národů bez válečného konfliktu, pak podmínkou sine qua non takového vývoje je solidarita, síla a společné odhodlání všech za každou cenu hájit dosud svobodnou část světa. Současný antiamerikanismus, anarchismus, terorismus, politická apatie, adaptace na politickou perversi a všeobecný oportunistismus, to vše úzce související s všeobecným mravním úpadkem nám musí nahánět husí kůži. Církev, jakožto duchovní záštita svobodného světa nemůže ničím ospravedlnit svůj oportunní postoj tváří v tvář takovému vývoji. Hlavní zodpovědnost nesou ovšem biskupové, a to především v oblasti theologického vzdělávání mládeže a hromadných sdělovacích prostředků.

7. Váš názor na "upravence?"

Upravenci jsou poskvrnou čs.exilu a naše sdružení členst- **11**

ví takových lidí zásadně odmítá.

8. Jaké osobnosti Vás nejvíce fascinují?

Fascinují mě lidé, kteří se ani urozeností (hrabata, knížata, vévodové), ani zvučným jménem, ani majetkem (množstvím peněz), ani vzděláním (množstvím vědomostí) nezřeknou svého poslání být ve vši pokoře prostým člověkem se zdravým rozumem. Je čím dál méně osobností v dnešním světě.

9. Co považujete za největší ctnost?

Za největší ctnost považuji lásku v křesťanském slova smyslu a nikoli ve smyslu některých soudobých západních interpretů. Tato ctnost totiž v sobě přirozeně zahrnuje mimo jiné i lásku k pravdě a tato je prvním i za cenu jakékoli oběti. Láska k bližnímu pak nevylučuje spravedlnost, jak by se mnozí rádi domnívali.

10. Co by jste chtěl vzkázat našim mladým čtenářům?

Jsem rád, že mi váš znamenitý průkopnický časopis dává příležitost takový vzkaz učinit.

Všem mladým krajanům v exilu doporučuji číst "SPUNTA".

Všem vašim mladým čtenářům bych chtěl vzkázat asi toto:

Nezapomente nikdy na národ, z něhož jste vzešli a na zem, která mu byla Bohem zaslíbená, i když vám třeba zatím ničím zvláštním neimponuje. Při jen poněkud důkladnějším studiu českých dějin a českého kulturního vývoje shledáte, že je mnohé, za co se musíme stydět a že máme mnoho důvodů ke zpytování svědomí. To však nemáme tak zdaleka zatížené, jako některé dnes ve svobodě žijící národy, které třeba obdivujete.

Zřeknete-li se vlastního národa, ztratíte i svou vlastní osobní identitu, ztratíte svou tvář. A to vyjadřuje pravý smysl slov básníka: "Opustíš-li mě, nezahynu, opustíš-li mě, zahyneš".

Děkuji vám za tento velmi zajímavý rozhovor.

(Interview vedl Jan Probst)

* * * * *

DALŠÍ MÍROVÁ NABÍDKA CHÉFA KOMUNISTICKÉ STRANY

M. GORBAČOVA

V posledním listopadovém týdnu žádal před stranickými funkcionáři rozhodný a nekompromisní boj proti náboženství. Funkcionáři, kteří před touto skutečností zavírají oči, nebo dokonce se zúčastňují, musí být voláni k zodpovědnosti a tak nepřímou ohlášil prověrky k posílení "nových" a "zdravých" sil.

(podle "Prawda Wostoka")

Gar

field

PLATSCH!

Recette à la Daggy

Ořechové rohlíčky nebo věnečky

140 g strouhaných ořechů

140 g moučkového cukru

1 vejce, 1 žloutek, 1 strouhaný rohlík

Veškeré přísady zpracujeme v těsto. Masovým strojkem s vložkou formujeme věnečky nebo rohlíčky a v mírně teplé troubě pečeme do růžova.

Výborné jsou i panenské koláčky

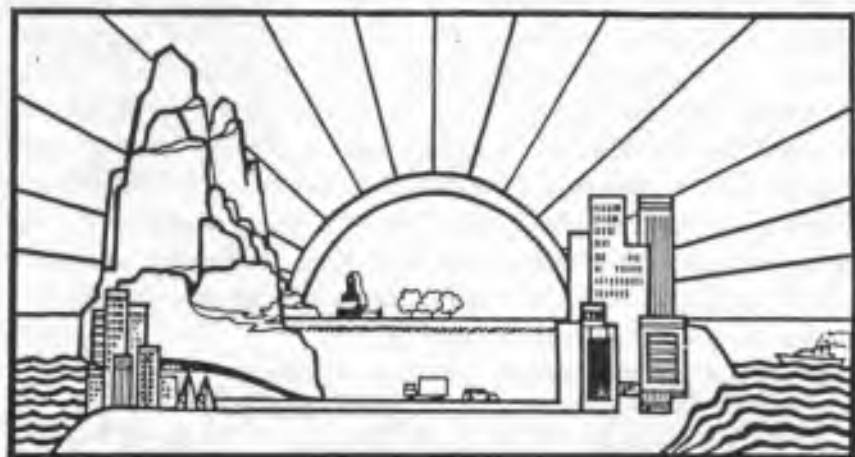
Z lineckého těsta upečeme malá, stejná kolečka a slepujeme nádivkou: strouhane ořechy, mléko, cukr, skořici uvaříme v kastrolku, přidáme trochu strouhanky a kandovanou pomerančovou kůru. Slepená kolečka potřeme tence marmeládou, nanese bílou polevu a ozdobíme půlkou vlašského ořechu.

Poleva: cukr, vařící voda, 1 lžice bramborové moučky.

Požehnané vánoční svátky a šťastný Nový rok
vám všem přeje

Daggy
Hrabec

Náležíte Kanadě

. . . a Kanada náleží
vám

Kuchařský koutek bude od ledna příštího roku řízený z Kanady, jeho redaktorka DAGGY - Dagmar Janglová odjíždí s rodiči za velkou louží.

Přejeme jim na další cestě životem jen to nejlepší !!!

ĎEKUJEME

Čeští vynálezci

Vědecké bádání i činnost četných vynálezců nejsou omezeny zeměpisnými hranicemi. Nositelé geniálních myšlenek a šťastných nápadů vědeckých i technických jsou rozseti po celém světě do všech vrstev národů. Více se vyskytují v nižších vrstvách a u menších národů. Tak i český národ má své malé i větší vynálezce ve všech oborech řemesel i průmyslu: jejich jména by jistě tvořila dlouhý seznam. Ti přispěli velkým dílem k rozvoji svého národa i světového pokroku. Mezi takovými vysoko vynikají svým dílem i naši velikáni, které nám mnozí závidí:

Prokop Diviš - vynálezce hromosvodu,

Josef Ressel - vynálezce lodního šroubu,

Fr. Křižík - vynálezce obloukové lampy.

Pravěký člověk vždy s hrůzou pozoroval bouřkové mraky a ničivé dílo blesku, rozštípané a spálené stromy, zkázu mezi tvory. Teprve poznání přírodních zákonů zbavilo lidstvo hrůzy, ne však následků. Muž, který jako první se zdarem vybojoval zápas lidstva s hromovládným božstvem, byl žamberecký rodák, český mnich -

Prokop Diviš. Poznal povahu blesku, shodnou s elektrickým ohněm. Byl doktorem bohosloví a filosofie, v té době nejslavnější přírodopysmec. Udržoval přátelství s mnoha učiteli světa, zvláště s matematikem Eulerem. V roce 1750 dostal zprávu, že Američan Franklin navrhl, aby se stavěly proti bleskům na věže vysoké železné tyče. Zapadlý moravský mnich okamžitě napsal Eulerovi pojednání o škodlivosti Franklinova návrhu, nebude-li zároveň zřízeno vedení do země. Sám navrhl stroj na odvrácení bouřky a dne 15. června 1754 jej postavil nedaleko bytu. Jeho stroj byl všude odmítán, závistiví lidé dokonce poštváli prostý lid proti Divišovi. Venkované nakonec sami stroj rozbili, když se mylně domnívali, že je příčinou sucha, které ten rok postihlo Moravu. Benjamin Franklin, pokládáný mylně za vynálezce hromosvodu, postavil takový až šest let po Divišovi. Závist a lidská nevědomost uvedla jméno tohoto českého vynálezce skoro v zapomutí, i když byl průkopníkem i v jiných oborech, třeba léčení elektrinou, urychlování růstu rostlin elektrickým proudem.

(pokračování v dalším čísle.)

ŠIMPANZOMAT

„Kolikráté již chtěli lidé udělat z nás tvory pomalu dokonalejší než jsou oni sami! A přece, i když se člověk stane Robinsonem a žije tím nejprimitivnějším způsobem na pustém ostrově, zůstane člověkem. A my, opice, i když nás naučí používat moderních automatů a peněz k nákupu, jsme sice zábavnými, ale zůstaneme podobnými opicemi, jako naši soukmenovci v tropických pralesích“, pravil si opičák Fuk, když seděl před automatem, který lidé nazvali „šimpanzomat“.

SCHWIRRR!

Garfield

Nejnovější skutečnosti z Medjugorje

Ve čtvrtém příspěvku o Medjugorji Vám přináším svědectví zázračně uzdravené Anežky, s kterou jsem se letos v červenci setkal.

CESTA MÉHO UZDRAVENÍ

Ano zcela vědomě říkám, že to je cesta, neboť tak to vidím. Tuto zprávu píši za prvé jako díkovzdání Panně Marii za její vyprošenou pomoc a také abych ostatním nemocným ukázala, že Bůh nikdy nechce svůj záměr uskutečňovat bez nás.

Je mi 35 let a jsem diplomovanou zdravotní sestrou. V roce 1974 jsem se namohla při zvedání velmi těžké pacientky. Dvakrát mě operovali plotýnky - bezúspěšně - neboť ochrnutí a silné bolesti mi zůstaly. Diagnóza zněla: částečné příčné ochrnutí s poruchami funkce močového měchýře a tlustého střeva. Vybavili mne berlemi, přístroji na nohy a sádrovou postelí. Později k tomu přibýly ještě dva invalidní vozíky, z toho jeden s elektrickým pohonem. Po jednom pokusu odstranit bolesti skrze ovlivnění nervového centra, jsem trpěla poruchou krátkodobé paměti. Nebyla jsem schopná si něco zapamatovat, už ani obličeje lidí ne. Zanedlouho se začaly projevovat další průvodní choroby, k tomu se přidal zánět okostnice a ještě trigeminusneuralgie. Od loňského roku mne sužovaly těžké záchvaty záduchy. Mé plíce byli nejdříve napadeny houbou, která vyvolala morbus boeckea a silné zduření lymfatických žláz. Po celou dobu nemocí mi byl podáván mimo jiných silných léků cortison a také náhražku morfia jsem měla volně k používání.

Lurdy, září 1984

Před dvěma lety jsme byli ve Fatimě. Tam nám udělil kněz, který nás doprovázel, každému zvlášť požehnání s Nejsvětější Svátostí. Všichni klečeli jenom já jsem stála. Vtom jsem ucítila tlak na ramenou, kterému jsem nemohla dlouho odolávat. Bez cizí pomoci jsem si klekla a to na obě kolena naráz. Po požehnání jsem zase zcela samostatně vstala. Ale potom bylo vše jako dřív. S velkou námahou jsem šla těch několik kroků k vozíku. - Možná mi chtěl Ježíš tímto říci: "Pohleď, když chceš, tak to jde!"

Koncem minulého roku mi bylo v průběhu mé plicní choroby doporučeno změnit prostředí. Kam jít v tomto stavu? Uchýlila jsem se do jednoho kláštera, kde přijímají také hosty. Byl tam kněz, který mě vždy znovu a znovu vybízel, abych mu přenechala berle a vozík, protože se musím bezpodmínečně pokoušet chodit. Tam jsem také znovu po dlouhé době začala důvěřovat lidem. Myslím si, že toto byl předpoklad důvěry v Boha. Chodila jsem za ruku a jenom pod dohledem, nejdříve o jedné berli - později i bez ní - menší vzdálenosti po domě. Ochrnutí a bolesti, jakož i dláhy na mé noze zůstaly. A vždy znovu a znovu jsem po krátké době sáhla po mojich berlích. V polovině dubna se ukázala první zhoršení.

Září 1983

jedna mladá žena, která - po krátkém rozhovoru - se prostě začala se mnou anglicky modlit růženec. Dnes dobře vím, že neklid a to vše ostatní mne mělo svést od návštěvy fary.

Kolem 18. hodiny přišla Marija s Ivanem a modlili se s námi růženec. V době zjevení, kdy padli na kolena, mne zaplavil naprostý klid. Sklouzla jsem též na kolena a v tomto okamžiku jsem přednesla před Boha všechny ty lidi, kteří mne prosili o přímluvu, zvláště pak dvě ne zcela normální děti. A možná zbude Panně Marii také něco pro mne. Tímto okamžikem byla pro mne přítomnost Matky Boží plnou skutečností, podle obrysů bych mohla říci, kde se nacházela. Čas a prostor přestaly pro mne existovat a já vnímala jen Ji.

O událostech v Medjugorje jsem věděla už 2 roky. Zažila jsem ve dnech 2. a 3. března otce Slavka Barbariče, když zde přednášel. Od té doby jsem byla plna touhy, vydat se do Medjugorje. Tak tedy jsem se 1. května 86 vydala sama autem na cestu - beze strachu, přes všechna varování a všechny námitky. Během cesty, která trvala čtyři dny, jsem čím dál tím víc cítila, že musím vyjít jen s jednou berlí - přesto, že můj zdravotní stav nebyl lepší - neboť bych jinak promarnila svou příležitost.

Pustila jsem se tedy do tohoto pokusu - a po dlouhém boji - jsem chodila po Medjugorje jen o jedné berli. S nhou v které nebyl cit a jediný chybný krok by vedl k pádu.

V Medjugorje jsem se ze všeho nejdříve pohroužila do modliteb, což na mne hluboce zapůsobilo. Naučila jsem se dopustit pláč a už jen tímto se mnohé ve mně uzdravilo. 12. května jsem směla být přítomná zjevení. Těšila jsem se na to. Od oběda ve mně vzrůstal tak silný neklid, ve kterém jsem dostala pocit, že umírám tisíc smrtí. Pro můj vnitřní neklid jsem se už nemohla modlit. Přistoupila ke mně

Po skončení zjevení jsem chtěla odejít spolu s ostatními, ale potříkrát mě otec Slavko vybídl, abych si vzala svou berli sebou. Teprve až jsem pochopila, co vlastně ode mne chce, jsem jí vzala do ruky a s překvapením jsem zjistila, že po dvanáctiletém denním používání nevím co si s ní počít. Odnesla jsem si ji do auta a od té doby jsem ji už nikdy nepoužívala (berle jsou deponovány v Medjugorje).

Nejenom, že se změnil můj vnějšek, ale i mé nitro. Ještě tentýž den jsem byla na hoře zjevení, druhý den na Kříževači (517 m n.mořem). Neměla jsem žádné bolesti, netrpěla jsem ani přemožením svalů a ani záduchou. Byla jsem tak rychle dole, že moje průvodkyně mi sotva stačila. Od této doby neberu žádné léky.

*Anežka po uzdravení, seká
trávník vedle kostela v
Medjugorje. Květen 1986.
V pozadí hora Kříževač.*

Až do dnešního dne se mi daří dobře a pro lékaře je to z lidského i z lékařského hlediska nepochopitelné. Rentgenový nález na mé páteři zůstal, ale ha nohách se nedají zjistit žádné motorické poruchy. Mé plíce jsou též zcela zdravé. Moje paměť funguje zase výborně. Dokonce mi bez vlastního přičinění utkvěla v paměti chorvátská slovíčka.

Můj stav bude nyní po dobu jednoho až dvou let zkoumán odbornými lékaři.

Uzdravení je pro mě čistý, nezasloužený dar, neboť jsem nejela do Medjugorje v důvěře se uzdravit, nýbrž protože jsem cítila silné volání. Bůh se mě velmi přiblížil ve svojí lásce a stále znovu a znovu cítím Jeho přítomnost - neboť Jeho cesta a jakýmkoliv člověkem není nikdy ukončena, nýbrž pokračuje stále znovu dál, ikdyž Jeho přítomnost často necítíme. Důležité je ale, abychom se Jemu otevřeli, Jeho připustili a Jemu důvěřovali.

S tohoto zážitku, který je přirovnatelný onomu na hoře Tabor, vyplývá zcela samozřejmě, že vydávám svědectví o Jeho lásce, Jeho starostlivosti o nás lidi a také svědectví o Matce, v Jejich rukou můžeme nalézt pokoj.

24. 8. 86 Agnes H., M.

KOPIC JAKO VĚDY NEMYSLÍ
NA NIC ŠPATNÉHO
A ŘÍKÁ SI...

TO ASI JIŽ
ZAČLI VAŘIT.

A DĚTI SE BAVÍ DAĽ...

SCHWARZEN-
SEE (2200m) ↓

TO CO KUCHARĚKY UVAŘILY NEBYLO
ÚPLNĚ TO, CO SI PATER KOPIC PŘED-
STAVOVAL, ALE VSEM TO CHUTNALO!

Naše kont.adresa:

Redakce "SPUNT.M"

Kat.misie pro Čechy

Brauerstr.99

8004 Zürich

